

Petrus und Johannes vor dem Rat der Juden

¹Während sie aber zum Volk redeten, traten zu ihnen die Priester und der Hauptmann des Tempels und die Sadduzäer,² die es verdross, dass sie das Volk lehrten und verkündigten in Jesus die Auferstehung von den Toten,³ und legten Hand an sie und setzten sie gefangen bis zum Morgen; denn es war schon Abend.⁴ Aber viele von denen, die dem Wort zuhörten, wurden gläubig; und die Zahl der Männer lag nun bei fünftausend.

⁵Als nun der Morgen kam, versammelten sich ihre Oberen und Ältesten und Schriftgelehrten in Jerusalem,⁶ Hannas, der Hohepriester, und Kaiphas und Johannes und Alexander und alle, die vom Geschlecht der Hohenpriester waren;⁷ und stellten sie vor sich und fragten sie: Aus welcher Kraft oder in welchem Namen habt ihr das getan?⁸ Petrus, voll des Heiligen Geistes, sprach zu ihnen: Ihr Obersten des Volkes und ihr Ältesten von Israel,⁹ wenn wir heute verhört werden wegen dieser Wohltat an dem kranken Menschen, durch die er geheilt worden ist,¹⁰ so sei euch und dem ganzen Volk von Israel kundgetan, dass im Namen Jesu Christi von Nazareth, den ihr gekreuzigt habt, den Gott von den Toten auferweckt hat, steht dieser hier vor euch gesund.¹¹ Das ist der Stein, von euch Bauleuten verworfen, der zum Eckstein geworden ist.¹² Und in keinem andern ist das Heil, auch ist kein anderer Name unter dem Himmel den Menschen gegeben, durch den wir sollen selig werden.

¹³Sie sahen aber die Freimütigkeit des

رسولان پطرس و یوحنا در حضور شورای یهود
¹و چون ایشان با قوم سخن می‌گفتند، گهته و سردار سپاه هیکل و صدوقیان بر سر ایشان تاختند،² چونکه مضطرب بودند از اینکه ایشان قوم را تعلیم می‌دادند و در عیسی به قیامت از مردگان اعلام می‌نمودند.³ پس دست بر ایشان انداخته، تا فردا محبوس نمودند زیرا که آن، وقت عصر بود.⁴ اما بسیاری از آنانی که کلام را شنیدند ایمان آوردند و عدد ایشان قریب به پنج هزار رسید.

⁵بامدادان رؤسا و مشایخ و کاتبان ایشان در اورشلیم فراهم آمدند،⁶ با حثای رئیس گهته و قیافا و یوحنا و اسکندر و همه کسانی که از قبیله رئیس گهته بودند.⁷ و ایشان را در میان بداشتند و از ایشان پرسیدند که: شما به کدام قوت و به چه نام این کار را کرده‌اید؟⁸ آنگاه پطرس از روح القدس پر شده، بدیشان گفت: ای رؤسای قوم و مشایخ اسرائیل، اگر امروز از ما بازپرس می‌شود درباره احسانی که بدین مرد ضعیف شده، یعنی به چه سبب او صحت یافته است،¹⁰ جمیع شما و تمام قوم اسرائیل را معلوم باد که به نام عیسی مسیح ناصری که شما مصلوب کردید و خدا او را از مردگان برخیزانید، در او این کس به حضور شما تندرست ایستاده است.¹¹ این است آن سنگی که شما معماران آن را رد کردید و الحال سر زاویه شده است.¹² و در هیچ کس غیر از او نجات نیست زیرا که اسمی دیگر زیر آسمان به مردم عطا نشده که بدان باید ما نجات یابیم.

¹³پس چون دلیری پطرس و یوحنا را دیدند و دانستند که مردم بی‌علم و اُمّی هستند، تعجب کردند و ایشان را شناختند که از همراهان عیسی بودند.¹⁴ و چون آن شخص را که شفا یافته بود با ایشان ایستاده دیدند، نتوانستند به ضد ایشان چیزی گویند.¹⁵ پس حکم کردند که ایشان از مجلس بیرون روند و با یکدیگر مشورت کرده، گفتند:¹⁶ که با این دو شخص چه کنیم؟ زیرا که بر جمیع سکنه اورشلیم واضح شد که معجزهای آشکار از ایشان صادر گردید و نمی‌توانیم انکار کرد.¹⁷ لیکن تا بیشتر در میان قوم شیوع نیابد، ایشان را سخت تهدید کنیم که دیگر با هیچ کس این اسم را به زبان نیاورند.¹⁸ پس ایشان را خواسته، قدغن کردند که هرگز

Petrus und Johannes und wunderten sich; denn sie merkten, dass sie ungelehrte und einfache Leute waren, und wussten wohl, dass sie mit Jesus gewesen waren.¹⁴ Sie sahen aber den Menschen, der geheilt worden war, bei ihnen stehen und hatten nichts dagegen zu sagen.¹⁵ Da hießen sie sie hinausgehen aus dem Rat und verhandelten miteinander und sprachen:¹⁶ Was wollen wir diesen Menschen tun? Denn dass ein offenkundiges Zeichen durch sie geschehen ist, ist allen bekannt, die in Jerusalem wohnen, und wir können's nicht leugnen.¹⁷ Aber damit es nicht weiter einreiße unter dem Volk, wollen wir ihnen ernstlich drohen, dass sie hinfort keinem Menschen von diesem Namen sagen.¹⁸ Und sie riefen sie und geboten ihnen, dass sie keinesfalls in dem Namen Jesu reden oder lehren dürfen.

¹⁹Petrus aber und Johannes antworteten und sprachen zu ihnen: Richtet selbst, ob es vor Gott recht sei, dass wir euch mehr gehorchen als Gott.²⁰ Wir können's ja nicht lassen, zu reden, was wir gesehen und gehört haben.²¹ Aber sie drohten ihnen und ließen sie gehen und fanden nichts, wofür sie hätten bestraft werden können, um des Volkes willen; denn alle lobten Gott über das, was geschehen war.²² Denn der Mensch war über vierzig Jahre alt, an dem dieses Zeichen der Heilung geschehen war.

Das Gebet der Gemeinde in Jerusalem

²³Und als man sie hatte gehen lassen, kamen sie zu den Ihren und berichteten, was die Hohenpriester und Ältesten zu ihnen gesagt hatten.²⁴ Als sie das hörten,

nam عیسی را بر زبان نیاورند و تعلیم ندهند.

¹⁹اما پطرس و یوحنا در جواب ایشان گفتند: اگر نزد خدا صواب است که اطاعت شما را بر اطاعت خدا ترجیح دهیم، حکم کنید.²⁰ زیرا که ما را امکان آن نیست که آنچه دیده و شنیده ایم، نگوئیم.²¹ و چون ایشان را زیاد تهدید نموده بودند، آزاد ساختند چونکه راهی نیافتند که ایشان را معذب سازند به سبب قوم زیرا همه به واسطه آن ماجرا خدا را تمجید می نمودند.²² زیرا آن شخص که معجزه شفا در او پدید گشت، بیشتر از چهل ساله بود.

کلیسائیانی در اورشلیم دعا می کنند

²³و چون رهایی یافتند، نزد رفقای خود رفتند و ایشان را از آنچه رؤسای گهته و مشایخ بدیشان گفته بودند، مطلع ساختند.²⁴ چون این را شنیدند، آواز خود را به یکدل به خدا بلند کرده، گفتند: خداوند، تو آن خدا هستی که آسمان و زمین و دریا و آنچه در آنها است آفریدی،²⁵ که به وسیله روح القدس به زبان پدر ما و بنده خود داود گفتی: چرا امتها هنگامه می کنند و قومها به باطل می اندیشند؟²⁶ سلاطین زمین برخاستند و حکام با هم مشورت کردند، برخلاف خداوند و برخلاف مسیحش.²⁷ زیرا که فی الواقع بر بنده قدّوس تو، عیسی، که او را مسح کردی، هیرودیس و بنطیوس پیلطس با امتها و قومهای اسرائیل با هم جمع شدند، تا آنچه را که دست و رأی تو از قبل مقدّر فرموده بود، بجا آورند.²⁹ و الانای، خداوند، به تهدیدات ایشان نظر کن و غلامان خود را عطا فرما تا به دلیری تمام به کلام تو سخن گویند،³⁰ به دراز کردن دست خود، بجهت شفا دادن و جاری کردن آیات و معجزات به نام بنده قدّوس خود، عیسی.³¹ و چون ایشان دعا کرده بودند، مکانی که در آن جمع بودند به حرکت آمد و همه به روح القدس پر شده، کلام خدا را به دلیری می گفتند.

مشارکت کلیسائیانی در اورشلیم

³²و جمله مؤمنین را یک دل و یک جان بود، به حدّی که هیچ کس چیزی از اموال خود را از آن خود نمی دانست، بلکه همه چیز را مشترک می داشتند.³³ و رسولان به قوّت عظیم به قیامت عیسی خداوند شهادت می دادند و فیضی عظیم بر همگی ایشان بود.³⁴ زیرا هیچ کس از آن گروه محتاج نبود زیرا هر که

erhoben sie ihre Stimme einmütig zu Gott und sprachen: HERR, der du bist der Gott, der Himmel und Erde und das Meer und alles, was darinnen ist, gemacht hat;²⁵ der du durch den Mund Davids, deines Knechtes, gesagt hast: "Warum toben die Heiden, und die Völker nehmen sich vor, was umsonst ist?"²⁶ Die Könige der Erde erheben sich und die Fürsten versammeln sich zuhauf wider den HERRN und wider seinen Christus".²⁷ Denn wahrhaftig, sie haben sich versammelt gegen deinen heiligen Knecht Jesus, den du gesalbt hast, Herodes und Pontius Pilatus mit den Heiden und dem Volk Israel,²⁸ zu tun, was deine Hand und dein Rat zuvor bestimmt hat, dass es geschehen sollte.²⁹ Und nun, HERR, siehe an ihr Drohen und gib deinen Knechten, mit aller Freimut zu reden dein Wort,³⁰ und strecke deine Hand aus, dass Heilungen und Zeichen und Wunder geschehen durch den Namen deines heiligen Knechtes Jesus.³¹ Und als sie gebetet hatten, bebte die Stätte, da sie versammelt waren; und sie wurden alle voll des Heiligen Geistes und redeten das Wort Gottes mit Freimut.

Die Gütergemeinschaft der ersten Gemeinde

³² Die Menge aber der Gläubigen waren ein Herz und eine Seele; auch keiner sagte von seinen Gütern, dass sie sein wären, sondern es war ihnen alles gemeinsam.³³ Und mit großer Kraft gaben die Apostel Zeugnis von der Auferstehung des HERRN Jesus, und große Gnade war bei ihnen allen.³⁴ Es war auch keiner unter ihnen, der Mangel hatte; denn alle, die da Äcker oder Häuser besaßen, verkauften

صاحب زمین یا خانه بود، آنها را فروختند و قیمت مبیعات را آورده،³⁵ به قدمهای رسولان می‌نهادند و به هر یک بقدر احتیاجش تقسیم می‌نمودند.³⁶ و یوسف که رسولان او را برنابا، یعنی ابن‌الوعظ لقب دادند، مردی از سبط لاوی و از طایفه قهرسی،³⁷ زمینی را که داشت فروخته، قیمت آن را آورد و پیش قدمهای رسولان گذارد.

sie und brachten das Geld für das Verkaufte³⁵ und legten es den Aposteln zu Füßen; und man gab einem jeden, was ihm not war.³⁶ Josef aber, der von den Aposteln Barnabas genannt wurde — das heißt übersetzt: Sohn des Trostes, ein Levit aus Zypern,³⁷ der hatte einen Acker und verkaufte ihn und brachte das Geld und legte es den Aposteln zu Füßen.